

det ikke er godt, at Danmark har saadanne Bessiddelser, hvorhen det i mange Tilfælde behøver at sende baade Tropper, Skibe og Penge; thi alt dette er det meget bedre at beholde herhjemme. Finantsministeren har ogsaa yttret, at det var ikke vist, om vi, naar vi afhændede disse Sukkerøer, kunde blive forsynede med det tilstrækkelige Sukker (Finantsministeren: Nei!). Ikke? Ja, det forekom mig, jeg hørte det, maaskee tog jeg feil. Jeg vilde ellers i saa Henseende, navnlig for Provindsstjovstædernes Bedkommende, hvor jeg hører hjemme, bemærke, at i mange Tilfælde staae Folk sig bedre ved at kjøbe Sukkeret fra Hamborg, og de stakkels Hamborgere, som ingen Colonier have, hvor faae de Sukkeret fra? Ja, de kjøbe det, hvor Markedet er bedst, det er den simpleste Maade. Jeg har nok vidst, at Derne vare pantsatte; men jeg troer, oprigtigt talt, ikke, at det i mindste Maade kan være til Hinder for at sælge dem. Jeg troer, at den Periode forlangst er forbi, da Stater pantsatte Dele af deres Land i nogen egentlig alvorlig Mening; det er Indtægterne, man pantsætter. Forsaa vidt Drefunds Told er pantsat, troer jeg saaledes neppe, at dette vilde være til Hinder for, at en Afhændelse af hele Tolden kunde finde Sted, ifald Danmark blev enig med fremmede Magter om at lade den capitalisere. Det, der er sikret Creditorerne, er, at det aarlige Udbytte fortrinnsviis skal blive anvendt til Afbetaling for dem, om ogsaa Staten i andre Henseender skulde spille fallit; men det vilde virkelig have seet sørgeligt ud med Creditorerne i det Wilsonske Laan, om de havde bygget synnerligt paa Indtægterne fra Vestindien. „Derne ere i en Crisis“, siger Ministeren, „og det fremkomne Forslag maa i dette Dødblik vække Agitation og Spænding“. Men det er netop godt, at Befolkningen paa Derne faaer at vide, hvorledes vi herhjemme tænke om dem; det er godt, at den bliver opmærksom paa, at Danmark ikke har lyst til vedblivende at offre, hvad det kan undvære af Penge, for at mæsse dem derovre. Vi have tidligere hørt udtale, at de ere behandlede som forfælede Børn; lad os dog nu engang for alle sige til dem, at vi ikke længere ville forfæle dem, men at vi ville have Ende derpaa; det ere vi bedst tjente med, og

de maaskee ogsaa. Finantsministeren gif ved Finantslovens Forelæggelse endog saavidt, at han gjorde opmærksom paa, at paa Derne afhængt Alt af Høsten, men det er ikke godt, at en Finantslov skal være bygget paa Indtægter af saadan Art; Statens Indtægter bør kunne beregnes nogenlunde sikkert, og det er virkelig godt, at man kommer af med Argumenter af saadan Natur, som at man slet ikke, før Høsten er fuldendt, kan vide, om man vil faae Penge ind i Kassen eller ei. Det er det Samme, vi have eftertragtet, naar vi have tilladt os at yttre, at det var godt, om Finantsministeren efterhaanden vilde sælge Statens Godser, thi ogsaa her beroer Indtægten paa Høsten, paa Administrationen; men de Fleste af os ville ganske sikkert hellere see, at det var en Capital, Staten havde i sin Kasse. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Rothe) ansøgte Noget om, hvorledes endeel af Activerne ere opstaaede, men han har vistnok ikke lagt Mærke til alle Tilfælde i saa Henseende. Han sagde, at Staten har solgt Plantager, hvori den havde Penge staaende, naar Cieren ikke længere kunde forrente eller afdrage paa Capitalen, og at Staten saa har kjøbt dem for et aldeles ubetydeligt Beløb. Det kan gjerne være, at dette i et enkelt Tilfælde har været saa, men jeg vil erindre om, hvad man kan læse i Finantscomiteens Betænkning for forrige Aar, om en i Aaret 1849 erhvervet Plantage; jeg troer den hedder Rust up Twist. Den er solgt til den daværende Cier for 47,000 Dollars, og, da han ikke kunde bestide den længere, tog Staten den i 1849 tilbage for det selvsamme Beløb; men, da man dog ønskede at vide, hvillen Bardi der stak i den, lod Gouverneuren den taxere, hvorved det fandtes, at den var 20,000 Dollars værd. De tilbageblivende 27,000 Dollars var der Ingen, som afkrævede Cieren, men man opførte det Hele blandt uvisse Fordringer med 31,000 Dollars, men det var ikke Capitalen, det var paa løbne Renter i den Tid, den tidligere Cier havde havt Plantagen; thi han havde ikke afdraget een Skilling paa Kjøbesummen. Paa en saadan Huusholdning bør der være en Ende for bestandigt, og, da det vistnok vil